

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 15 februari 1934 kl. 1 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till ändrad lydelse av § 6 mom. 10 och § 26 riksdagsordningen.

Till konstitutionsutskottets handläggning ha båda kamrarna den 15 januari 1934 hänvisat en av Kungl. Maj:t till riksdagen avlåten proposition, nr 6, däri Kungl. Maj:t till riksdagens prövning i grundlagsenlig ordning framlagt nedan intagna förslag till ändrad lydelse av § 6 mom. 10 och § 26 riksdagsordningen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till de vid propositionerna nr 5 och 6 fogade utdrag av protokollen över justitiedepartementsärenden den 29 september och den 15 december 1933.

Det till innevarande riksdag i propositionen nr 5, vilken efter förberedande behandling av första lagutskottet numera bifallits av riksdagen, framlagda förslaget till lag om upphävande av 17 kap. 32 § första punkten rättegångsbalken innebär, att möjligheten att under vissa omständigheter ställa brottmål på framtiden borttages och att mål, i vilka någon tidigare ställts under framtiden, framdeles skola kunna upptagas endast under de villkor och i den ordning, som gäller för mål, däri den tilltalade frikänts, samt att de påföljder i medborgerligt hänseende av ställande under framtiden, vilka stadgats i olika lagar och författningar, borttagas. För fullständigt genomförande i sistnämnda hänseende av reformen kräves emellertid jämväl upphävande i § 6 mom. 10 och § 26 riksdagsordningen av där förekommande stadganden, att den som är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra den påföljd, att han ej må utöva allmän befattning, icke kan vara elektor vid val till första kammaren eller suppleant för sådan eller kan godkännas såsom riksdagsman. Utskottet hemställer därför,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, nr 6, såsom vilande för vidare grundlagsenlig behandling måtte antaga följande

Förslag

till

ändrad lydelse av § 6 mom. 10 och § 26 riksdagsordningen.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

§ 6.

10. Till elektor må endast den utses, som själv vid elektorsvalet äger röst-rätt.

Elektor kan ej vara:

<p>den som står under förmynderskap eller som är i konkurstillstånd;</p> <p>den som är förklarad ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas eller eljest på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, vilket ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till straffpåföljd, varom sist förmäles, <i>eller den, som är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd;</i></p>	<p>den som är förklarad ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas eller eljest på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, vilket ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till straffpåföljd, varom sist förmäles;</p>
--	--

den som är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.

För valbarhet till suppleant erfordras samma egenskaper som för valbarhet till elektor.

§ 26.

Riksdagsmannabefattning kan endast av svensk medborgare utövas.

Ej må såsom riksdagsman godkännas:

a) den som står under förmynderskap; b) den som är i konkurstillstånd; c) den som är förklarad ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas eller eljest på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, vilket ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till straffpåföljd, varom sist förmäles, <i>eller den, som är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd;</i> d) den som är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan;	c) den som är förklarad ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas eller eljest på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, vilket ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till straffpåföljd, varom sist förmäles; e) den som blivit förvunnen att hava vid riksdagsmannaval med penningar

eller gåvor sökt värva röster, eller emot vedergällning avgivit sin röst, eller genom våld eller hot stört valfriheten.

Stockholm den 15 februari 1934.

På konstitutionsutskottets vägnar:

C. A. REUTERSKIÖLD.

Närvarande: Herrar Reuterskiöld, Strömberg, Oscar Gottfrid Karlsson, Björkman, Sandegård, David Pettersson, Larsén, Mellén, Rydberg*, Thorén, Borg*, Persson i Trången*, Fast*, Vougt, Lindskog, Nordström, Wiklund, Lundqvist*, Lundén och Gustafsson i Välsnäs*.

* Ej närvarande vid justeringen.
